

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **K. M. i innych**

skazanego z art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 7 listopada 2024 r.,

żądania sędziego wyłączenia od udziału w sprawie I KK 399/24,

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Włodzimierza Wróbla
od udziału w sprawie I KK 399/24 Sądu Najwyższego.**

UZASADNIENIE

W dniu 14 października 2024 r. w Sądzie Najwyższym zarejestrowano pod sygnaturą I KK 399/24 sprawę kasacyjną dotyczącą siedmiu skazanych, w tym skazanego K. M.. Zarządzeniem Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2024 r. sprawę tę przydzielono do rozpoznania sędziemu Sądowi Najwyższego Włodzimierzowi Wróblowi. Pismem z dnia 28 października 2024 r. wyznaczony sędzia wystąpił o wyłączenie go od udziału we wskazanej sprawie, ponieważ jedną z kasacji sporządził i wniósł, działając jako obrońca skazanego K. M., adwokat P. K., który zatrudniony jest na stanowisku profesora w Katedrze

Prawa Karnego Uniwersytetu [...], przy czym Kierownikiem tej Katedry jest sędzia wyznaczony do rozpoznania sprawy. We wniosku wskazano także, że sędzia Włodzimierz Wróbel prowadzi z profesorem P. K. „intensywną współpracę badawczą, zakładającą częste kontakty i spotkania, także w przestrzeni publicznej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu od udziału w sprawie, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Okoliczności przywołane w żądaniu wyłączenia mogą uzasadniać obawę, że udział w sprawie SSN Włodzimierza Wróbla wiązać się może z podnoszeniem wątpliwości co do jego bezstronności, niezależnie od zdolności tego sędziego do bezstronnego rozpoznania sprawy. Jak wskazano, jeden z autorów kasacji, obrońca skazanego K. M., jest profesorem w Katedrze Prawa Karnego, której Kierownikiem jest wyznaczony sędzia. Zarówno sędzia jak i obrońca są uczonymi, których łączą zainteresowania badawcze, wymagające częstych kontaktów i spotkań. Fakty te przesądzają o potrzebie zastosowania instytucji przewidzianej w art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. Dodać należy, że zważywszy na charakter sprawy, w tym podstawę dowodową i rodzaj podniesionych zarzutów, niewystarczające byłoby wyłączenie sędziego tylko od rozpoznania kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego K. M. .

Kierując się powyższym, orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

r.g.